

Aleg 13

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie subwencji na budowę schroniska dla nauczycielek we Lwowie.

Wysoki Sejmie!

Na posiedzeniu dnia 17. września 1903 powziął Wysoki Sejm następującą uchwałę:

Petycyę związku koleżeńskiego byłych seminarzystek i nauczycielek we Lwowie o subwencyę na budowę schroniska przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu z poleceniem, aby po dopełnieniu przez zawiązać się mające Towarzystwo pod nazwą „Związek nauczycielek“ warunków zapewniających budowę schroniska dla nauczycielek, oraz istnienie i prawidłowy rozwój tej instytucji, przedłożył Sejmowi wnioski co do subwencji krajowej na cel budowy schroniska, w granicach wniosków zawartych w sprawozdaniu z dnia 28. czerwca 1902 do LW. 85.088/1902.

Warunki od których W. Sejm w powyższej uchwale uczynił zawisłem przyznanie subwencji krajowej na cel budowy schroniska dla nauczycielek we Lwowie, uważał także Wydział krajowy jako *conditio sine qua non* wypłaty tej subwencji i zanim przystąpił do powzięcia uchwały co do przedłożenia W. Sejmowi wniosku w tej sprawie przedsięwziął w tym kierunku badania, które doprowadziły go do przeświadczenia, że istnienie i prawidłowy rozwój instytucji są dostatecznie zapewnione chociaż statut nowopowstałego stowarzyszenia pod nazwą „Związek nauczycielek“ w chwili wygotowania sprawozdania (w czerwcu 1902) nie był jeszcze formalnie załatwionym. Nie miał także Wydział krajowy żadnej wątpliwości, że budowa schroniska w rozmiarach zaprojektowanych przyjdzie rzeczywiście do skutku, pomimo, że suma kosztorysowa funduszami przez petycyonujące stowarzyszenie zbieranemi z doliczeniem subwencji krajowej nie była wówczas jeszcze w zupełności pokrytą. Wydział krajowy mniemał jednak, że wobec wykazanej dostatecznej potrzeby jak najrychlejszego przyjscia do skutku instytucji schroniska dla nauczycielek i niepewności terminu zwołania następnej sesji sejmowej, nie wypada mu odraczać sprawy na czas nieograniczony, zwłaszcza, że w razie uchwalenia, subwencji wypłatę jej miałby i tak w swym ręku i nie zarządziłby jej przed uzyskaniem zupełnej pewności, że nie zostanie ona zmarnowaną ale — użytą rzeczywiście na utworzenie instytucji przez W. Sejm zamierzonej.

Tymczasem sprawa z powodu krótkiego trwania sesji letniej W. Sejmu w r. 1902 nie doczekała się załatwienia i dopiero w sesji jesiennej 1903 roku mogła wejść na porządek dzienny a lubo brzmienie uchwały W. Sejmu z 17. września 1903 jest *in merito* przychylne i zgodne z wnioskiem Wydziału krajowego przedłożonym

w sprawozdaniu z 28. czerwca 1902 l. 85.088, to jednak sprawy stanowczo nie załatwia i w następstwie mogłoby spowodować odroczenie rozpoczęcia budowy znowu o cały rok, czyli że budowa zamiast w r. 1903 jak to było zamierzonym, dopiero w r. 1905 rozpocząć by się mogła.

W przeświadczeniu, że nie było to bynajmniej intencją W. Sejmu i pragnąc umożliwić stowarzyszeniu rozpoczęcie budowy Schroniska już z wiosną r. 1904 postanowił Wydział krajowy zmieniając częściowo swój wniosek z 28. czerwca 1902 l. 85.088 przedstawić W. Sejmowi wniosek na udzielenie mu upoważnienia do wypłacenia subwencji dla stowarzyszenia „Związek nauczycielek we Lwowie“ w wymienionej tam kwocie z zastrzeżeniem dopełnienia warunków w uchwale sejmowej z 17. września 1903 wymienionych, a zarazem na wstawienie pierwszych dwóch rat tej subwencji na r. 1905.

Wydział krajowy wnosi więc:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Na cel budowy schroniska dla nauczycielek we Lwowie przyznaje Sejm stowarzyszeniu „Związek nauczycielek“ we Lwowie subwencję w kwocie 40.000 K płatną w ratach po 2.000 K rocznie, przez lat 20.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wypłacenia tej subwencji po dopełnieniu przez stowarzyszenie „Związek nauczycielek“ warunków zapewniających budowę schroniska oraz istnienie i prawidłowy rozwój tej instytucji.

3. Sejm wstawia do budżetu krajowego na r. 1905 pierwsze dwie raty powyższej subwencji w kwocie 4.000 K.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

S. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Członek Wydziału krajowego.